CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Seite 86v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

debunt confortare uestigiũ. ut post lapsũ
surgere ualuisse? Uñ euidenter apparet cadere
istud ee impioꝝ incidere dicionẽ: Manũ q̃ppe
hui id e consiliũ opationẽq: efirmat nec tba
ri potest capt q̃ aduersa seli hui subire decre
uit intrepidus. Iuuenior fui et senui. et ñ uu
di iustũ derelictũ derelictũ, nec semen eius
egens panẽ. Fuerunt est adtrecta sectionẽ ú
si unũ hominẽ loq̃ puteſ: breue et angustũ
temp ostendit. nec di laudib omnino suffici
ens. s; magis introducere uar credat ecclẽ:
que abinicio seli usq: ad finẽ uera nobis pbat
ee sententia. Iuuenior fuit. q̃ndo in ma le
gis in ipso prthoplasto pmeua suscepit. Se
nuit idẽ adhonorabiliorem uenit etatẽ:
q̃ndo nouissimis tẽpib suscipere meruit
dnm redeptorẽ: Nam et euuangelista iohs
in epla sua hic ait. filioli nouissima hora e. S;
phec tempa que mundi toci ambit ercu
currit. iustũ se ñ dicit uidisse derelictũ
ita fit ut longũ temp pecclẽ uerba desig
natũ ee designatũ ee uideatur: Quid q̃
dicem de illis iustis q̃ in lata nũ manib inci
derunt. De ipso q̃q: iusto iustoꝝ qui cla
mauit in cruce: Ds ms. quare me dere
liqsti. S; ut omnẽ modũ contrarietatis
euadam. iustus derelictus ñ e s; spũ alib
bonis ñ tempalib ut putat auxiliis. q̃b
tẽ pima reuera collata st. q̃ndo tormenta
seli superare potuerit ipso testante: Beati
q̃ persecutionẽ patiunt pptter iusticia.
quo ipsoꝝ e regnũ celoꝝ. Simili m dicit
ñ se uidisse semen iusti egens pane: Ad si
ad litera accipias. nec hoc poterit estare
qd dr: Legim enim famis causa. abraham
ysaac et iacob mutasse puincias. Unde
dubiũ ñ e eguisse pane quos pptter pe
nuria loca exterias constat appetisse
regiones. S; redeam ad interiorem homi
nẽ et uera nobis sententia salutarit appa
rebit. Semen unicuiq: hominis opa ee diri
mus. q̃ seminat et metet siue bona. siue
mala. Ergo opa iusti. panem ñ indiget. hoc
e ũbo di quo saciat quo reficit quo intus re
uera uiuit et pascit. Sic fiet ut ecordamia
reddant quę sibi uidebant ee contraria. To
ta die miseret et comodat et semen ei inbe
nedictione erit. Tota, dicit toto tempe uite
sue: Dies enim singulari numero freqit ponit
ut tocius uite tempa declarent quale e illud
pmi psalmi. Et in lege ei meditabit die ac
nocte: Ita fit ut eũ pauca dicim. plurima
sentiam. Miseret et comodat siue elemo
sina dicit ú ante mia tangit animũ. et sic
aperit manũ. Ipsa e enim pfecta elemosina. q̃ p
ase inchoat et sic ad alterius uiuamina ue
nire festinat. Siue magis comodare illũ
dicam spũalia bona. quę affluent di possi
det paup. Comodat plane iust unde om
nino diues e de doctrina. de pietate de ius
ticia. de patientia. cetisq: bonis. quib fruit
mens illa seissima. S; ne crederet iustũ
uelle mutuari. posuit tota die. Odiuicie
mestimabiles. quę intota uita copia sua
affluentissime largiunt. Merito ñ defie
dare q̃ a rpo semp consuetum accipe: Seqr.
Et semen eius in benedictione erit. Simi
lis e iste locus superiorib. Nã si sem uidissi
lios intelligere multi sei filios genuerit
luxuriosos et impios. S; sem dicit opam.
quę abhomine dono supno uelud fruita
le sem aspgit. Hec recipit in benedictio
ne q̃ a seminata e in bona uoluntate: Nam
sem opam debe intelligi. docet apls eũ
die. Qui seminat in carne de carne metet
corruptionẽ et qui seminat in spũ de spũ